

На основу члана 16. став 2. Закона о заштити природе ("Службени гласник РС", број 36/09),

Министар животне средине и просторног планирања доноси

Правилник о критеријумима за издвајање типова станишта, о типовима станишта, осетљивим, угроженим, ретким и за заштиту приоритетним типовима станишта и о мерама заштите за њихово очување

Правилник је објављен у "Службеном гласнику РС", бр. 35/2010 од 26.5.2010. године.

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником ближе се утврђују критеријуми за издвајање типова станишта, типови станишта, осетљиви, угрожени, ретки и за заштиту приоритетни типови станишта, као и мере заштите за очување типова станишта.

Критеријуми и мере за заштиту станишта утврђени су овим правилником у складу са Законом о заштити природе и међународним прописима.

Члан 2.

Поједини изрази, у смислу овог правилника, имају следеће значење:

1) станиште је географски јасно одређен простор у коме конкретна заједница биљака, животиња, гљива и микроорганизама (биоценоза) ступа у интеракцију са абиотичким факторима (земљиште, клима, количина и квалитет воде и др.) формирајући јединствену функционалну целину;

2) тип станишта је скуп или група станишта која су по својим биотичким и абиотичким карактеристикама веома слична;

3) станиште врсте је скуп свих станишта у којима популације конкретне врсте имају услове за опстанак у дужем временском периоду, односно простор у коме конкретна врста реализује било коју фазу свог животног циклуса;

4) заштићено станиште је станиште које је на конкретном подручју посебним актом проглашено као заштићено.

II. КРИТЕРИЈУМИ ЗА ИЗДВАЈАЊЕ ТИПОВА СТАНИШТА

Члан 3.

Критеријуми за издвајање типова станишта су:

1) опасност од ишчезавања станишта са природних подручја Републике Србије услед деловања антропогених и/или природних чинилаца;

2) ретко распрострањење станишта у Републици Србији услед антропогене или природне регресије;

3) ретко распрострањење станишта у Републици Србији услед природне ограничености;

4) осетљивост на спољашње утицаје услед функционалне непостојаности станишта;

5) осетљивост на спољашње утицаје услед слабе обновљивости станишта;

6) изузетан пример репрезентативности станишта на територији Републике Србије;

7) значај станишта за очување ендемичних, миграторних, угрожених, ретких и заштићених врста.

Поред критеријума из става 1. овог члана, станиште од међународног значаја ставља се под заштиту и у складу са међународним документима.

III. ТИПОВИ СТАНИШТА

Члан 4.

На основу критеријума из члана 3. овог правилника утврђују се типови станишта, и то:

1) угрожени типови станишта - су они типови станишта којима, услед деловања антропогених и/или природних чинилаца, прети нестанак на територији Републике Србије;

2) ретки типови станишта - су они типови станишта који имају веома ограничено распрострањење на територији Републике Србије;

3) осетљиви типови станишта - су они типови станишта који су функционално непостојани, па су због тога посебно осетљиви на деградацију или ишчезавање услед антропогених или природних чинилаца. Осетљива станишта су и она станишта која се веома слабо и споро опорављају;

4) за заштиту приоритетни типови станишта - су природна или полуприродна станишта која се налазе у опасности од ишчезавања са територије Републике Србије, као и станишта која представљају изузетан пример репрезентативних типова станишта континенталног, панонског и алпског региона у складу са међународном класификацијом, за које су потребне посебне мере заштите;

5) типови станишта од међународног значаја - су станишта која су међународним документима проглашена за станишта од посебног значаја.

Типови станишта заступљени на територији Републике Србије наведени су у Прилогу 1-Типови станишта заступљени на територији Републике Србије, који је одштампан уз овај правилник и чини његов саставни део.

За заштиту приоритетни типови станишта заступљени на територији Републике Србије наведени су у Прилогу 2- За заштиту приоритетни типови станишта заступљени на територији Републике Србије, који је одштампан уз овај правилник и чини његов саставни део.

IV. МЕРЕ ЗАШТИТЕ ЗА ОЧУВАЊЕ ТИПОВА СТАНИШТА

Члан 5.

Мере заштите за очување типова станишта обухватају низ активности које су неопходне за одржавање или враћање станишта у повољно стање.

Мере заштите за очување типова станишта спроводе се у заштићеним подручјима, као и у простору еколошке мреже.

Мере заштите за очување односе се на природна или полуприродна станишта.

Члан 6.

Типови станишта могу се одржавати у повољном стању спровођењем планских мера и активности да би се избегли или смањили негативни утицаји на типове станишта, нарочито на станишта угрожених, ретких и миграторних врста, у складу са законом и међународним споразумима.

Мере и активности из става 1. овог члана планирају се на начин и у обиму да се:

- очува или повећа површина природног распрострањења станишта од посебног значаја за заштиту на датом подручју;

- очува одговарајућа специфична структура и функционална повезаност свих станишта у оквиру типа станишта која обезбеђују његов дугорочни опстанак;

- очува повољно стање биолошки значајних врста биљака, животиња, гљива и микроорганизама;

- обнови или унапреди састав, структура и функционалност нарушених станишта од посебног значаја за заштиту;

- утврде еколошки значајна подручја за очување типова станишта од посебног значаја за заштиту и успостави национална еколошка мрежа.

Члан 7.

Мере и активности заштите за очување за заштиту приоритетних типова станишта наведене су у Прилогу 3 - Мере заштите за очување за заштиту приоритетних типова станишта, који је одштампан уз овај правилник и чини његов саставни део.

V. ЗАВРШНА ОДРЕДБА

Члан 8.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".

Број 110-00-61/2010-01

У Београду, 18. маја 2010. године

Министар,
др Оливер Дулић, с.р.

